

22. květen – konec odporu v Karbale, pokračují operace týkající se civilních záležitostí

18. červen – znovu začíná oficiální přesun divize

28. červen – prozatímní koaliční autorita (CPA) a vládnoucí rada byly rozpuštěny a politická moc přechází na prozatímní vládu Iráku

5. červenec – 1. obrněná divize v Iráku „stahuje vlajku“

8.–29. červenec – 1. obrněná divize se přesouvá na základnu v Německu

7. srpen – jednotky V. sboru slavnostně vítají 1. obrněnou divizi

2005

21. červen – „Old Ironsides“ podávají zprávu jednotkám V. sboru o „ukončení bojů“

VOJENSKÁ SLUŽBA

Americká armáda zrušila brannou povinnost v roce 1973 a několik let trval vývoj promyšleného systému náboru a personální administrativy. Veškerá branná moc musela zorganizovat nové náborové strategie a systém organizací. Nežli se platové ohodnocení zvýšilo a služba se tak stala lákavější pro mladé muže a ženy, branná moc se v polovině sedmdesátých let minulého století těžko prosazovala kvůli náboru nedostatečného počtu podřadných uchazečů. Přibližně v roce 1977, kdy došlo k vylepšení životní úrovně a pracovních a kariérových příležitostí, platebních podmínek, výhod a dalších méně hmatatelných faktorů, začaly zcela profesionální ozbrojené síly fungovat podle očekávání.

Zásadní změnou zcela profesionální armády byla zvýšená důvěra v ženy. Tzv. Gatesův výbor (svolaný k prostudování ukončení branné povinnosti v USA v době míru) předpovídal 10% zastoupení žen v armádě a v průběhu let 1972–1992 branná moc Spojených států zaznamenala 2,1–11% nárůst v náboru žen. V současnosti nábor nových vojáků zahrnuje 20 % žen především díky otevření všech vojenských funkcí, kromě přímého bojového nasazení, ženám. Použití profesionálních náborářů a moderní reklamní a prodejní techniky se ukázalo být stejně důležité k dosažení úspěchu. Americká armáda dnes například zaměstnává 7 000 náborářů, tedy přibližně 1 % svého aktivního sboru, v 1 550 náborových centrech, pro pokrytí svých potřeb.

Základní systém

Jednotlivé armádní složky jsou odpovědné za vlastní nábor a personální vedení, přestože Kongres a Ministerstvo obrany (DoD) organizují všeobecné standardizační, racionalizační srovnávací nábor. Jednotlivé složky provádějí v rámci řízení náborů

náborovou kampaň, hodnocení uchazečů (počáteční hodnocení fyzických, psychických a morálních vlastností a schopností) a přijetí a přepravu nováčků. Po příjezdu do výcvikových táborů (výcvikový tábor je na domácí půdě) nováčci projdou intenzivním 8 až 16týdenním základním výcvikem. Po tomto základním výcviku jsou bývalí nováčci předáni personálnímu oddělení a oddělení řízení lidských zdrojů, kde je novým vojákům přidělena vojenská odborná specializace (MOS) a jsou poslání na další základní výcvik ve své specializaci nebo k jednotkám (loď, vojenská posádka, útvar), kde projdou speciálním výcvikem v rámci prvního nasazení.

Jediná centralizovaná činnost v uvedeném procesu probíhá na vojenských nástupních a přijímacích základnách (MEPS) jednotně obsluhovaných armádou. V těchto centrech jsou prováděny zkoušky fyzické a psychické zdatnosti (testy odborné zdatnosti pro ozbrojené síly) pro zajištění přijímání pouze vhodných nováčků jednotlivými složkami. Tyto MEPS fungují v době války také jako mobilizační a přijímací centra pro brance. Kandidáti na důstojníky projdou stejným přijímacím procesem, kromě kandidátů na vojenské akademie a kromě těch, kteří budou povýšeni z poddůstojnických hodností.

Vojenské akademie a přidružené jednotky toto provádějí pomocí místních vojenských zařízení pro vstupní zkoušky. Základní výcvik, řízení kariéry, vyhodnocování výkonu, nasazování, následné vzdělávání, výcvik a další administrativní opatření, jako jsou plat, zdraví, motivace, disciplinární aktivity a výslužba, jsou zahrnuty v systémech personálního managementu a řízení lidských zdrojů pro specifické vojenské složky. Nábor, přijetí a základní výcvik důstojníků a narukovaných vojáků do armádních záloh a národní

gardy provádí náborové velitelství v aktivní službě a po dokončení předepsaného výcviku a/nebo absolvované aktivní službě jsou vojáci předáváni velení záložních složek. Systém komplexní branné síly (TFS) byl zaveden na 20 let, kdy záloha provádí vlastní místní operace a vede výcvikový pluk jednotky, avšak všechny záležitosti personálního řízení a nasazení škol jsou kontrolovány aktivní složkou vojenské služby. U vojáků, kteří skončili s aktivní službou, je prováděn nábor do záložních složek dvěma způsoby: (1.) uvolnění ze služby nabízí odpovídající příležitost nasazení do záloh a (2.) náborové středisko v místě bydliště/návratu vojáka propuštěného ze služby nabídne možnost služby v záloze. Čestně propuštěný voják do výslužby má právo zažádat o opětovné přijetí do aktivní služby bez ztráty hodnosti nebo výsluhy po 90 dní po propuštění, dle potřeb služby po propuštění.

Narukování do branných sil

Pro narukování do ozbrojených sil Spojených států amerických musí muž nebo žena splňovat tyto podmínky:

- věk 17 až 35 let (před dovršením 18 let věku je nezbytný souhlas rodičů nebo doklad o zplnoletění); od roku 2006 byl maximální věk pro narukování 42 s bonusem 40 000 USD pro nové rekruty do aktivní služby a 20 000 USD pro záložníky,
- americké občanství a bydliště,
- splnění zdravotních předpokladů a minimálních standardů inteligence a fyzické zdatnosti,
- čistý trestní rejstřík.

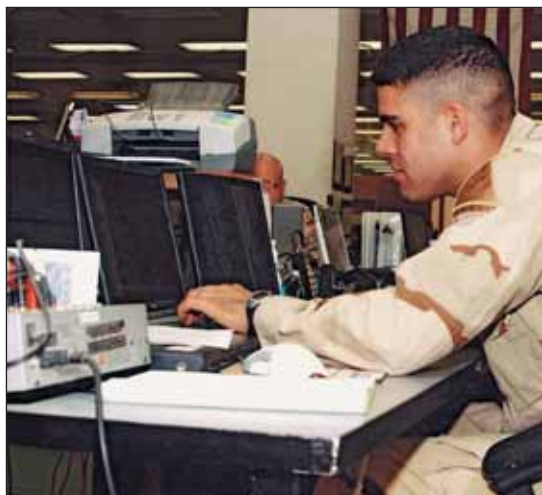
Doba pro narukování se liší od dvou do šesti let trvání v závislosti na armádní složce a typu programu nebo specializaci nabízené rekrutovi. Jednotlivé složky mohou mít další požadavky na speciální programy. Je zde několik příležitostí pro zájemce bez maturity. Dobře kvalifikovaní rekruti dostávají motivační balíčky slibující určitou zvláštnost, výcvik a/nebo geografické nasazení. Ženy zůstávají vyjmuté z oblastí pozemního boje (pěchota, dělostřelectvo, obrněné jednotky) a služby na ponorce.

Strategie nasazování do misí se u jednotlivých jednotek a zaměření liší, avšak předpisy DoD omezují počet dní v roce, kdy může být voják, námořník nebo letec nasazen do akce mimo domovskou posádku a časnost nasazování v zámořských základnách (tj. omezení na 400 dní individuální služby mimo domovskou posádku za dva roky a minimální doba odpočinku pro jednotky mezi jednotlivým rozmístěním v zámoří). V případě běžného nasazení jsou to tři roky, v případě náročných pozic, jako jsou Aleutské ostrovy, Antarktida nebo jiné izolované lokality, se tato doba snižuje na jeden nebo dva roky. U ženatých vojáků je doba strávená bez rodiny za mořem omezena na jeden rok.

Normální kariérový vzor pro narukované muže a ženy kombinuje časová období nasazení v rámci specializace i mimo ni. Je prováděn pokročilý výcvik podle specializace nebo všeobecný výcvik – tj. kurzy pro velitele a poddůstojníky (NCO) – a vojáci jsou podněcováni ke získávání civilního vzdělání prostřednictvím

Cíle ve výcvikovém komplexu střelnice pro ruční zbraně Butler Range. Plocha 56 km² je rozčleněna do osmi různých pásem, aby bylo možné využít všechny základní zbraně s použitím tanků, dělostřelectva a bitevních vrtulníků. Při zahajovacím ceremoniálu bylo toto zařízení pojmenováno Butler Range po vojákovvi 1. obrněné divize, seržantu Jacobu Butlerovi, který padl ve službě během vojenské operace v Iráku. V současné době je stále v provozu.

Požadavky moderní armády zahrnují u všech vojáků znalost informačních technologií. Nejde jen o ovládnutí běžného počítače, jak je vidět na obrázku z operačního střediska divize, ale také nepřetržité množství specializovaného zařízení nezbytného pro administrativu, logistiku a vojenské sklady.

programů mimo službu a omezeného množství služebních programů. Důstojnické programy zůstávají otevřené pro nové vojáky, kteří splňují podmínky týkající se věku, vzdělání, schopnosti a mají doporučení velení. V případě několika klíčových specializací a nasazení do rizikových misí je měsíční plat navýšen a je vyplacen jednorázový bonus za účast a dokončení služby na minimální časové období.

Průběh kariéry až po její ukončení odchodem do výslužby se skládá z navazujících služebních kontraktů (je zde opatření pro „přerušování služby“ nebo odchod/opětovný nástup z/do aktivní služby) a je završena po alespoň 20 letech služby. Po této době může voják požádat o odchod do výslužby za 50 % základního platu (tj. kromě speciálních příjmů) plus 2,5 % z platu za každý rok služby nad 20 odsloužených let, avšak maximálně 75 % základního platu. V případě návazného pokračování ve vojenské službě však vyžadují kontrakty zvýšení na minimální platové třídy podle odsloužených let, například třídy 6 je dosaženo při odchodu do výslužby. K odchodu do výslužby v nižší platové třídě může dojít při předčasném odchodu do výslužby ze zdravotních důvodů, z důvodu nezpůsobilosti nebo v případě narukování po „přerušování služby“, kdy voják nashromáždil požadovaných

Níže je popsán „typický“ vzor nasazení:

Rekrut/vojín/ svobodník (1.–3. třída) 1–3 roky

Základní výcvik, základní výcvik určité specializace; Nasazení do vojenské služby s hodností vojín, kvalifikace – zaškolení ve specializaci. Kvalifikace ve všeobecných vojenských záležitostech, potřebných zbraních a dovednostech obsluhy výzbroje. Nasazení do zámoří.

Desátník/specialista (4. třída) 4–6 let

Základní velitelský výcvik, oficiální nebo korespondenční kurz; nasazení v rámci specializace i mimo ni na pozici velitele vojáků. Další výcvik v dané specializaci. Služba v zámoří, pokud tam již nebyl nasazen.

Seržant (5. třída) 6–10 let

Oficiální kurz, v případě potřeby pokročilé školení v rámci specializace; velení malým jednotkám nebo asistence veliteli větších jednotek. Dodatečný vývoj v rámci specializace, například instruktor, školitel specializací, zbraní, nováčků atd. Další služba na vojenské posádce, v administrativní nebo úřední jednotce (tj. bezpečnostní poddůstojník jednotky, vojenský maršál jednotky, kontrolor vozidel nebo velitel záchranářské skupiny). Druhé nasazení v zámoří.

Štábní seržant (6. třída) 10–14 let

Pokročilá důstojnická akademie, pokročilé technické školení; jmenování poddůstojníkem odpovědným za složky, dílny nebo pracovní střediska, odpovědný pomocný důstojník atd. S rostoucí odpovědností přibývá povinností, jako je poddůstojník nukleární, biologické a chemické jednotky (NBC), poddůstojník technického zabezpečení jednotky, výcvikový poddůstojník jednotky. Druhé nasazení v zámoří, pokud ho již neabsolvoval.

Seržant první třídy (7. třída) 14–20 let

Starší poddůstojník s akademickým vzděláním; vysoká odpovědnost a samostatnost – náborář, poddůstojník operací jednotky, poddůstojník řízení technického zabezpečení, poddůstojník odpovědný za dílnu, složku, jednotky plánování letů atd. Instruktor ve službě nebo specializační škole. Další speciální školení ve vedení a operacích vyzbrojování nebo technického zabezpečení. Pracující jako nižší důstojník nebo jeho asistent (nadporučík).

První seržant nebo hlavní seržant (8. třída) 16–20 let

Hlavní poddůstojník asistující důstojníkovi (kapitán nebo nadporučík); hlavní instruktor ve velitelské nebo technické škole; hlavní poddůstojník jednotky. Absolvent nejvyšší úrovně poddůstojnické akademie nebo velitelského semináře.

Vrchní seržant (9. třída) 14–20 let

Hlavní poddůstojník asistující veliteli praporu nebo eskadry (nebo vyšší jednotky). Velitel oddělení školicího zařízení nebo speciální jednotky, jako je například náborové středisko atd. Absolvent seminářů pro vyšší důstojníky, schopen nasazení s plnou odpovědností.

M2A2 střílí na cíl v rámci kvalifikace, Grafenwöhr, Německo. Hlavní podpora mechanizované pěchoty, BFV slouží průběžně v městských a tradičních bojových operacích, včetně významných doprovodných ochranných misí. Mnohé mají pro operace v Iráku změněný evropský maskovací nátěr na žlutohnědou barvu pouště.

20 let, avšak má nedostatek let odsloužených ve třídě nutných k převedení do třídy 6.

Povýšení je založeno na kombinaci minimální doby ve třídě, kvalifikace ve specializaci pro tuto třídu, speciálního výcviku, kvalifikace nebo dokončení požadovaných školení, doporučení velení a ročního výkonnostního hodnocení a posudku o tělesné zdatnosti (pro vyšší třídy). Povýšení do tříd pro nižší důstojníky je prováděno systémem řízení lidských zdrojů, který využívá kritéria doby odsloužené ve třídě a výkonnostních bodů, ale také přihlíží na volné pozice ve třídě pro určité služební specializace. O povyšování vojáků do tří nebo čtyř nejvyšších tříd rozhoduje devítičlenná komise skládající se z důstojníků a velících vojáků.

VÝCVIK

Každý voják projde po dokončení výcviku nováčků specializovaným výcvikem. V mnoha případech probíhá tento výcvik ve vojenských odborných školách: pěchota ve škole Ft. Benning, obrněné jednotky v Ft. Knox, dělostřelectvo v Ft. Sill, ženisté v Ft. Leonard Wood, spojovací jednotky v Ft. Gordon atd. Většina kurzů trvá 12 až 16 týdnů, v případě vojáků se základní kvalifikací ve své specializaci, a odpovídající kurzy školí

odborníci sloužící v profesionálních a řídicích oblastech. Nově vyškolení vojáci přecházejí ke svým jednotkám, kde procházejí výcvikem na úrovni jednotky pro lepší začlenění na požadovanou úroveň týmové spolupráce a odbornosti pro vojenské operace.

V průběhu roku 2002 jsme zaznamenali nárůst zápisů do armády, což signalizovalo hrozící vojenskou akci Spojených států amerických proti Iráku. Následkem útoku na USA z 11. září 2001 americká vláda demonstrovala své odhodlání řešit přímé a skryté bezpečnostní hrozby.

A to dokonce předtím, než vojenské tažení proti Afghánistánu vyvrcholilo ve jmenování prozatímní přátelské vlády a plánováním svržení diktátorského režimu v Iráku s nadějí ve stabilizaci situace v regionu.

Pro důstojníky a vojáky 1. obrněné divize začal intenzivnější výcvik a další přípravy zaměřené na rok 2002. Jak se jednostranná americká akce nebo rozsáhlá mezinárodní operace srovnatelná s první válkou v Perském zálivu 1990–1991 blížila, byly jen malé pochybnosti o tom, že bude divize zapojena. Nesmlouvavost Saddáma Husajna a odhodlanost americké vlády vyřešit tuto situaci znamenala, že hlavní bojové operace bude představovat dobítí iráckých ozbrojených sil a obsazení země. Vojáci „Old Ironsides“ byli poslední tradiční obrněnou divizí Spojených